

Non Solum Kevät 2023

Kesä on täällä taas!

Sisällysluettelo

Mitä jäi käteen? - Kiitos Klassikka	3
Lukioajan tärkein oppi ei ole koulua, vaan elämää varten	6
Hejsan på alla studenter, lärare och all personal på Kuopion klassillinen lukio!	8
Hi, I am Tyla	10
Arjen ja loman rajamailla – Vaihtovuosi Brasiliassa	11
Vaihtoterveiset Yhdysvalloista	18
Annan ja Elsin job shadowing -matka Dresdeniin	20
Kekeilyä Ibizan maisemissa	21
Turma Roma: matkan monet vaiheet	24
Klassikan urheiluvuosi 2022-2023	31
Toimittajat	38
Se oli siinä!	39

Mitä jäi käteen? - Kiitos Klassikka

Noora Laakso ja Iida Leppinen

Kevät saapuu ja taas yksi ikäluokka jättää Klassikan käytävät ja luokahuoneet taakseen. Ainakin me jutun kirjoittajat olemme kokeneet lukiossa paljon enemmän asioita kuin mitä olisimme koskaan osanneet odottaa. Sitä vain ajatteli tulevansa opiskelemaan kolmeksi vuodeksi eikä mitään sen kummempaa, lukio kuvautui ikään kuin pakollisena välietappina ennen kuin pääsee tavoittelemaan itselle merkityksellisiä asioita. Yllätykseksemme merkityksellisyyttä löytyi jo tästä hetkestä. Nyt on tullut aika tiivistää nämä lukiovuodet, tässä kahden abin kiitos Klassikalle.

Ensimmäinen vuosi oli oman paikan löytämistä, toinen meistä haki vuoden aikana jopa amikseen ensihoitajaksi. Myös kaveriporukat ja ihmissuhteet hakivat muotoaan. Ylipäätään oli kyse lukioelämään ja -opiskeluun totuttelusta: kaikki oppimateriaalit, opettajat ja koulun tilat eivät olleet vielä aivan tuttuja. Vuodesta selvittiin kuitenkin kunnialla ja molemmat jatkoimme lukiossa. Mieleen jäi tiimijakso, jossa tutustui omaan luokkaan paremmin ja sai ensimmäisen maistiaisen Klassikan hengestä.

Toinen vuosi oli siinä mielessä lukion paras, että kaikki oli jo tuttua ja turvallista mutta toisaalta lukion loppuminen ja yo-kirjoituksiin lukemisen stressaaminen ei vielä ollut ajankohtaista. Vuoteen mahtui paljon, sillä korona asetti haasteita esimerkin vanhojen tanssien järjestämiselle. Ylipäätään koronalta suojautuminen väritti lukioaikaamme paljon ja maskeihin sai tottua jo ensimmäisestä vuodesta lähtien. Vanhat järjestyivät lopulta melko normaalisti, niitä ainoastaan siirrettiin

huhtikuulle.

Abivuonna koronatilanne oli rauhoittunut sen verran, että maskin käyttö muuttui vapaammaksi. Penkkarit saatiin järjestettyä normaalisti, halukkaat pääsivät abiristeilylle eikä kirjoituksiin liittynyt juurikaan koronastressiä. Me kaksi myös osallistuimme kurssille, joka päättyi opintomatkaan Roomassa, mikä kuvastaa sitä miten kansainväliset projektit jatkuivat koronan jälkeen normaalisti. Meille Rooman matka oli monella tapaa lukion huipentuma.

Ylipäättään lukioajan jättäminen taakse tuntuu hyvin haikealta, koska taakseen jättää opintojen lisäksi tärkeitä muistoja, hetkiä ja ihmisiä. Toisaalta klassikkalainen on aina klassikkalainen – Klassikan henki ja lukion aikana opitut taidot pysyvät meissä aina. Meille oli tärkeää ainakin esiintymistaitojen hioaminen, lukion yleissivistävyys, jonka kautta omat kiinnostuksen kohteet selkiytyivät sekä lähdekritiikki ja medialukutaito, jotka olemme oikeasti huomanneet arkielämässä välttämättömiksi. Taitoja oli helppo oppia, koska huonoa tai epäpätevää opettajaa on tosi vaikea löytää Klassikasta. Opotkin ovat olleet loistavia, ja heitä tuntuu oikeasti kiinnostavan meidän opiskelijoiden hyvinvointi. Olemme myös kiitollisia, että lukujärjestyksen sai rakentaa itse, koska silloin sai valita juuri ne opettajat ketkä parhaiten sopivat omaan tyyliin oppia.

Lukioaikana koimme, että Klassikan henki muodosti klassikkalaisuuden ytimen, ja toivommekin tiettyjen piirteiden säilyvän lukiossa vielä meidän vuosiluokan jälkeenkin. Aktiivinen osallistuminen koulun toimintaan esi-

merkiksi OPKH:n tai tämän lehden kautta kannattelee koulua, ja usein yksikin aktiivinen jäsen voi saada paljon aikaan ja madaltaa muille kynnystä osallistua. Meille Klassikan henki on merkinnyt myös reiluutta sekä opettajia että muita opiskelijoita kohtaan, suvaitsevaisuutta, kaikkien mukaan ottamista ja tervettä, leikkimielistä ylemmydentuntoa Kuopion muita lukioita kohtaan. Perinteiden vaaliminen ja yhteisöllisyys on ollut tärkeää, ja toivommekin että tulevatkin vuosiluokat ovat ylpeästi klassikkalaisia.

Ennen kaikkea neuvomme, että lukio menee tosi nopeasti ja siitä kannattaa siksi nauttia. Aika varhaisessa vaiheessa tajusimme lukion loppuvan pian – taisimme kakkosen talvella jo ensimmäistä kertaa voitolla, että on enää puolitoista vuotta jäljellä. Meille molemmille koulu, sen tarjoama arki ja rytmi, on ollut tosi tärkeää. Onneksi aloitimme henkisen valmistautumisen lukioajoista luopumiseen ajoissa. Asian täysivaltainen kieltäminen mielen puolustuskeinona on tosin ehkä päällä edelleen, ehkä totuus iskee sitten lakki kädessä.

Lukio on ollut tärkeä itsessään, mutta tarjonnut myös pohjan paljon muulle. Ainakin me olemme oppineet ottamaan koulun vähemmän vakavasti, ja liika tunnollisuus on lukiovuosien aikana karissut. Tulimme molemmat sisään yli 9,7 keskiarvolla, mutta aika äkkiä unohtui arvosanakeskeisyys, sillä se ei ollut lukiokursseilla olennaista. Opinnot on mieltänyt Klassikan moton mukaisesti enemmän itseä ja elämää kuin koulua varten, ja opettajat ovat olleet mukana luomassa tätä ilmapiiiriä. Lukion aikana on oppinut tuntemaan itsensä aiempaa paremmin, ja tuli pohdittua paljon myös elämää suurempia filosofisia kysymyksiä.

Erityisesti lukion aikana on tutustunut uusiin ihmisiin ja saanut uusia, elinikäisiäkin ystäviä – me jutun kirjoittajatkin ystäväystymme

kunnolla vasta lukiossa, vaikka olemme muuten kulkeneet samoja polkuja jo reilu kymmenen vuotta. Opintoihin liittyvän epämu-kavuuden tai stressin keskellä kannattaakin nojautua kavereihin, esimerkiksi yo-kirjoituk-siin lukeminen oli ainakin meidän mielestäm-me hausempaa yhdessä ja sitä kautta toi tehokasta vaihtelua yksin lukemiseen.

Kaiken kaikkiaan nämä ovat olleet tähänastisen elämän kolme parasta vuotta. Harmi-tus siitä, että pitää lähteä on suuri, mutta onneksi Klassikka on kuitenkin paikka, jonne voi aina palata. Sitä se on ennen kaikkea siellä olevien ihmisten ansiosta, jotka tekevät Klassikasta Klassikan. Kaikkia jää ikävä. Nyt on aika jokaisen jahdata omia unelmiaan, mutta ainakin meidän on vaikea kuvitella, että mikään muu lukio olisi valmistanut siihen paremmin. Kiitos kaikesta ja onnea kaikille abeille, oli valmistuminen sitten edessä nyt tai ensi lukuvuonna!

Kuva 1: Toinen meistä valmistuu vasta ensi syksynä, joten lakki ei vielä uppoa päähän asti.

Lukioajan tärkein oppi ei ole koulua, vaan elämää varten

Aliisa Tammi

Kuva 2: Lukion päättyessä voi olla kiitollinen valitessaan seuraavaa polkua jolle astua.

Kumarrus koulun lavalla, valkolakki päähän ja ovesta ulos. Helposti voisi ajatella, että lukiouran lopettaminen ei olisi sen mul-listavampaa. Käytännöntasolla kaikki kuitenkin tietävät, että valmistuneella nuorella on edessään muutosten voimakkaat puhurituu-let. Jatkossa saatavilla ei ole enää jokapäi-väistä ilmaista lounasta lukiotuttavien seu-rassa tai painetta jatkuvien palautustehtävien muistamisesta. Olisi mentävä töihin, astut-tava palvelukseen, muutettava uudelle paik-kakunnalle tai aloitettava ammatin opiskelu. Tulisi muodostaa uusi elämä ulkona tutuista

toimintatavoista.

Ei sitä lukiota ole kuitenkaan turhaan käyty. Ja vaikka kuinka olisi pyrkinyt vain saamaan tunneilta tuntuneet minuutit kulumaan 2048-peliä pelaten, ei lukion yleissivistävää vai-kutusta voi jättää huomioimatta. Sillä min-ne ikinä vastavalmistuneen tie viekin, on hä-nen mukansa vähintään 18 aineen lukio-oppimäärän tietopaketti. Tuo monipuolinen työkalupakki auttaa arkielämän tilanteissa ja antaa hyvän lähtökohdan yhteiskunnalliseen osallistumiseen. Kuitenkaan moniakaan luki-oajan opeista ei ole kirjattu opetussuunni-telmiin tai oppikirjoihin. Olemme kasvaneet ja kehittyneet paljon lukion aikana ja en-nen uravalinnan tekemistä itsestään oppimi-sen voi nähdä erittäin hyödyllisenä. Lähtö-kohdat ovat siis hyvät siirtyä elämässä eteen-päin.

Ensimmäinen askel lukion jälkeisessä elämäs-sä monelle on kesätyöt, jotka saattavat saada jatkoa opiskelujen ohella tai välivuoden aika-na. Niinkuin lukiokoulutus, myös työ avartaa katsontakantaa elämästä. Konkretia ja käy-tännönläheisyys saattavatkin maistua lukio-uran teoriaa päntänneisiin aivoihin. Itsestään oppiminenkaan ei lopu, saattaa joku löytää johtolankoja unelmatyöhönsä kesätöistä. Elä-män muutos on myös hyvä tilaisuus tutus-tua itseensä uudelleen uudessa ympäristössä ja tilanteessa. Samalla on mahdollisuus teh-dä jotain aivan muuta kuin olla nenä kirjassa tai tietokoneen näytössä. Uuden sivun kään-täminen voi olla yllättävänkin puhdistavaa ja

rentouttavaa.

Kuva 3: Perspektiivin muuttaminen voi auttaa näkemään ja oppimaan uutta itsestään ihmisenä.

Toivottavaa olisikin, että jokainen saisi mahdollisuuden levätä lukiotaivalluksen jälkeen. Ylioppilastodistuksen kirjainrivistöön katso-matta on jokainen valkolakkinen tehnyt suuren työn, joka ei ole kestänyt pelkästään ylioppilaskirjoitusten ajan vaan koko 13-vuotisen koulu-uran verran. Elämä on heitellyt tielle esteitä ja haasteita, joista huolimatta ja niiden vastatuulella valkolakki on saavutettu. Olkaamme siis ylpeitä ja kiitollisia saavutuksestamme, unohtamatta kiittää itseämme.

Lakkijaisjuhlassa Klassikan saliin kokoontuu viimeistä kertaa joukko, joka ei enää koskaan tule olemaan yhdessä samana, Klassikan 2023 päättävinä ylioppilaina. Klassikka ja lukiokoulutus on jättänyt meihin jälkensä, oli se sitten se, että saavumme joka paikkaan klassikkalaisen notkean aikataulun mukaisesti 10 min myöhässä, päässämme soisi katkeamattomana nauhana "Rappiolla" tai muistaisimme ne jankatut vaikuttamisen keinot ulkomuistista. Merkittävin Klassikan tekemä jälki ei kuitenkaan löydy luokan muistikirjan kätöistä tai RO-viestien asialistasta, vaan meistä itsestämme ja siitä välietapistasta matkaa, mitä jatkamme nyt eteenpäin.

Hejsan på alla studenter, lärare och all personal på Kuopion klassillinen lukio!

Leevi Valtanen

Kuva 4: Sommaren är här!

Hejsan på alla studenter, lärare och all personal på Kuopion klassillinen lukio!

Sommarlovet närmar sig och snart är det dags att koppla av. Du har gjort mycket skolarbete, och nu är det dags att ta det lugnt.

När semestern börjar, bör du stänga alla arbetsrelaterade applikationer på din telefon och lägga bort arbetsverktygen. Solen skiner och du bör njuta av den så mycket som möjligt. Till exempel att äta glass och simma i sjön är uppfriskande.

Under sommarlovet kan du också lära dig att laga god mat utomhus, gå och se en film på utomhusteater, kasta dart, gå till en nöjespark, resa i hemlandet eller utomlands, sova på balkongen eller övernatta i tält, lära dig att identifiera vilda blommor, ta en tur till skärgården eller havet, klippa gräsmattan, samla blommor eller ta foton av växterna du ser till exempel.

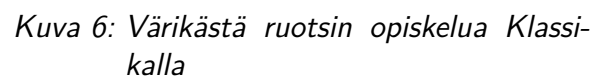

Kuva 5: Kuva: Sara Tiitinen

Du kan också åka på skogstur (många vandringsexperter har listat flera bra vandringsdestinationer i Finland och utomlands) eller ordna en grillfest (du kan bjuda till exempel grillad lax, grönsakskorv, grillad ost eller någon annan god mat).

Ha ett trevligt och roligt sommarlov!

Hälsningar, Leevi 22G

Hi, I am Tyla

Tyla Garfas-Knowles

Hi, I am Tyla, and I am on a one-year exchange in Kuopio. This year, I have had a blast! I got here in early August and will leave this July. I have made many friends and have tried many new foods (mostly candies). It has been really nice coming to school and seeing how different people here interact with each other and the world.

I was born and raised in Oregon, in the US, and the way that people think about things there is very different. Our cultures are different. We value different things, and we see different things in our daily lives. This is shown through what the news shows us, but

also what we choose to look at in our free time. Because of this, the year has been a bit challenging but has been so much fun all the same.

Our schools are kinda different, but also pretty similar. I don't know if I have ever used a computer this much in my entire life, for one. Also, your school food is much better. I also like how I was able to pick my classes. But otherwise, everything was pretty similar. My favorite classes were probably art and psychology.

I think one of my favorite things this year was the seasons. It was really nice to see so many distinct seasons, from a warm summer to a beautifully orange fall, to an extremely cold winter that the sun decided was too cold to even try to visit. It was nice to enjoy winter sports such as sledding and skiing and seeing the frozen lakes. That being said, I am also very happy that it is warming up so that I don't have to put on so many layers to go outside. My year here was so much fun, and I hope that I can come back sometime.

Tyla Garfas-Knowles

Arjen ja loman rajamailla – Vaihtovuosi Brasiliassa

Iida Hyttinen

Katson hieman sekalaisin tuntein tämän päivän päivämäärää, ollaan jo toukokuussa. Minne ihmeeseen nämä kuukaudet ovat hurahtaneet? Vaihtovuoteni alkaa olla paketissa, mikä saa tuntemaan oloni stressaantuneeksi. En ole vielä valmis palaamaan. Aikaa ei kuitenkaan voi pysäyttää ja valitettavasti se juoksee tuplasti nopeammin, kun ihminen nauttii elämästään.

Puhelimeni on täynnä kuvia ja yksittäisiä muistoja sinkoilee päähäni. Olen päässyt elämään paahtavan auringon alla, kokemaan millaista on elää loputtomassa kesässä. Kulttuuriero on ollut valtava, mutta tänne sopeutuminen ei ole ollut ongelma, päinvastoin. Olen oppinut uuden kielen, saanut ikuisia ystäviä, vastaanottanut tärkeitä oppitunteja elämästä ja päässyt maistamaan uutta ruokakulttuuria.

Ennen kaikkea olen kasvanut ihmisenä. Osaan arvostaa elämän yksinkertaisuutta, elää positiivisessa mielentilassa ja olla kiittellinen kaikesta siitä, mitä olen saanut kokea nuoreen ikääni verrattuna. Kirsikkana kakun päällä saanen ilmoittaa ilouutisen: minun smalltalk-taidot eivät koskaan ole olleet näin erinomaisessa kunnossa kuin mitä nykypäivänä. Näin suomalaisena se tuntuu melkein supervoimalta, kun huomaan kannattelevani keskustelua erilaisille heitoilla ja kysymyksillä.

Yksi kysytyimmistä kysymyksistä minun vaihtovuoteni aikana on ollut se, että miksi ihmeessä minä valitsin Brazilian vaihtovuoden kohteeksi. Kysymys saa minut aina palaamaan aikaan, jolloin olin hakemassa vaihtoon. Alun perin minun piti lähteä vaihtoon Australiaan vuosina 2021–2022. Koronapandemian vuoksi organisaationi Rotary perui kaikki kyseisen vuoden vaihdot turvallisuuden takaamiseksi. Minulla oli kuitenkin mahdollisuus lähteä halutessani seuraavana vuotena.

Mietin pääni puhki, kannattaako lähteä vaihtovuodelle lukion toisen vuoden jälkeen ja palata vuodelta suoraan kirjoituksiin. Olin melkein sanomassa ei, sillä ajattelin että vuosi ”lomalla” ennen kirjoituksia ei tee hyvää tulevaisuudensuunnitelmilleni. Otin asian esille espanjan opettajan Sonja Lampisen tunnilla ja hän asetti uuden perspektiivin pohdinnalle: ”Iida, ajattele mikä mahdollisuus sinulla on käsissäsi. Sinulla on mahdollisuus lähteä itsenäistymään ja kasvamaan uuteen ympä-

ristöön ja kulttuuriin. Monet ihmiset halusivat olla samassa tilanteessa kuin sinä. YO-kirjoitukset eivät määritä loppuelämäsi, ja voit aina uusia ne. Haluatko todella menettää tämän tilaisuuden?”. Keskustelun jälkeen minun oli mahdotonta sanoa ei. Sonja oli oikeassa.

Kuva 7: Tutustuin myös uusiin eläinlajeihin, joista olin aiemmin vain kuullut puhuttavan. Kuvassa on laiskiainen.

Haaveeni vaihtovuodesta Australiassa rupesi tuntumaan tylsältä ja kuluneelta vaihtoehdolta. Halusin oppia uuden kielen. Eurooppa tuntui liian tylsältä ja läpikäydyltä. Maat, kuten Japani, Etelä-Afrikka ja Brasilia, kuulostivat jännittäviltä, tuntemattomilta ja kiehtoilta. Olen hyvin seikkailunhaluinen, uteliainen luonne. Erilaiset ympäristöt ja uudet kokemukset antavat boostia kyltymättömään elämänhaluuni. Rupesin tutkimaan uusia vaihtoehtojani tarkemmin, ja rakastuin ideaan Brasiliasta. Lattarikulttuuri, kuumuus, rannat, jalkapallo, karnevaalit ja Amazon, sinne minä haluan.

Nyt olen viettänyt melkein 9 kuukautta kaupungissa nimeltä Cachoeiro de Itapemirim, Espírito Santosin osavaltiossa, Brasiliassa. (Kyllä, Brasseissa on 26 osavaltiota). Täällä asuu minun lisäksi noin 220 000 brasilialaista. Kaupunkini on suurten vuorten ympäröimä, joten täällä on hyvin kuuma ja ei tuule paljoakaan, sateesta puhumattakaan. Olen siis kirjaimellisesti elänyt paahtavassa kuumuudessa.

Olen kaupungissani ainoa vaihtari. Osavaltioni pääkaupunki Vitória on puolentoista tunnin ajomatkan päässä ja Rio de Janeiron osavaltio on osavaltioni alapuolella. En asu rantakaupungissa, mutta ranta sijaitsee 40 minuutin ajomatkan päässä. Olen päässyt vuoteni aikana matkustamaan sen verran, että tajuan Brazilian olevan aivan järkyttävän suuri maa, pinta-alaltaan melkein koko Euroopan kokoinen. Voin siis kertoa Brazilian kulttuurin olevan hyvin monipuolinen, osavaltiot eri ilmansuunnissa vaihtelevat huomasti toisistaan.

Kuva 8: Koulurakennus

Käyn julkista liittovaltion koulua, jossa on yli 3000 opiskelijaa. Koulupäivien ajankohdat ovat jaettu kolmeen osaan; on aamukoulu, päiväkoulu sekä iltakoulu. Opiskelen päivällä, eli kouluni alkaa yhdeltä ja kestää noin ilta-kuuteen asti. En ollut koskaan aikaisemmin kuullut tällaisesta järjestelystä, mutta Brasilia ei tiedettävästi ole ainoa maa, joka ylläpitää kyseistä systeemiä.

Koulu käydään 4 vuoteen, sillä opiskelijat käyvät teknillisiä aineita normaalin opiskelun ohella. Olen luokalla, jossa käydään lisäaineena tietojenkäsittelyä, mikä on pääosin ohjelmointia, koodausta, verkkoyhteyksien sekä nettisivujen luomista. On myös mahdollista ottaa sivuaineeksi elektromekanikka, joka keskittyy enemmän sähkön ja energian hyödyntämiseen. Yliopisto sijaitsee samassa rakennuksessa lukion kanssa, ja siellä voi opiskella kaivostoimintaa sekä teknillisten aineiden insinööri- ja opettajaopintoja.

Minut otettiin vastaan lämpimästi osaksi luokka- ja kouluyhteisöä heti alusta lähtien. Ensimmäisenä koulupäivänä luokkani yllätti minut tervetuliaisjuhlalla, jossa oli tarjolla brasilialaisia naposteltavia sekä kakku. Opiskelijat olivat hyvin ystävällisiä ja innokkaita. Monille opiskelijoille olin ensimmäinen ulkomaalainen, kenet he olivat koskaan nähneet, joten välillä tunsin olevani enemmän julkis kuin normilida Kuopiosta.

Kuva 9: Esittelen Suomea ja suomalaista koulujärjestelmää kouluni opiskelijoille.

Alkuun en kuitenkaan pystynyt kommunikoimaan suoraan jokaisen opiskelijan kanssa, sillä en osannut portugalia. Koulun opetus suunnitelmassa ei korosteta kielten opiskelua samalla tavalla kuin Suomessa, valitettavasti vain murto-osa opiskelijoista osasi puhua englantia sujuvasti. Olin kuitenkin opetellut jo vähän portugalia ja opiskelin kieltä saavuttuani todella paljon, joten parin kuukauden jälkeen osasin jo keskustella muiden kanssa. Jokainen luokkalainen jakoi lukujärjestyksen toisensa kanssa, joten oli helppoa oppia tuntemaan oma luokka- ja olo kotoisaksi. Nappasin myös nopeasti koulun rutiineista kiinni ja opin nauttimaan uudesta koulustani ja sen tarjoamasta sisällöstä koulun lentopallojoukkueen jäsenenä.

Koulu loppui joulukuussa, kun alkoi Brasilian helteisin kausi, kesä. Kaupunkini oli aivan liian kuuma, joka päivä reilusti yli 30 astetta lämpöä, ilman tuulta. Heti kesälomalle astuttaessa pakkasimme tavarat ja lähdimme kohti rantakaupunkia Maratáíesia, jossa perheelläni on toinen asunto.

Kuva 10: Rio de Janeiro Cobacabana

Elämä rannalla oli todella leppoisaa; aamulla heräsimme suoraan rannalle ottamaan aurinkoa ja uimaan kavereiden ja naapurien kanssa. Ostimme melkein joka päivä rannalta kookosvettä aidosta kookoksesta ja maissia voil-la sekä grillimausteella höystettynä, NAM! Rannalla myytiin myös erilaisia makeita ja suolaisia naposteltavia, jäätelöä sekä paljon friteerattuja ruokia. Illaksi kävin vaihtamassa ylleni toiset vaatteet ja menin lähikentälle pelaamaan lentopalloa paikallisten kanssa tai kuuntelemaan brasilialaisia bändejä ravintoloihin. Kesän aikana myös reissasin paljon muihin kaupunkeihin. Koulu jatkui helmikuussa, viikko ennen karnevaaleja. Karnevaaliviikon ajaksi palasin takaisin rannalle tanssimaan sambaa ja nauttimaan ihmisvilinästä.

Monia varmasti kiinnostaa tietää, kuinka turvallinen olo minulla on ollut asuessani täällä. Brasiliassa, kuten muissakin Latinalaisen Amerikan maissa rikollisuus ja väkivalta ovat kulkeneet käsi kädessä läpi historian. Paikallisten mukaan viim evuosien aikana rikollisuus on kasvanut. Varsinkin koronapandemian takia taloudella meni heikosti, ja se ajoi monia ihmisiä kaduille. Nälkä pakotti ihmiset hankkimaan elantonsa varastelemalla. Myös internetin kautta rikollisen toiminnan harjoittaminen on tuonut oman mausteensa. Host-van-

hempani ovat kertoneet, kuinka heidän lapsuudessaan oli turvallista antaa lasten pelata kaduilla naapureiden kanssa tai liikkua ulkona muutenkin yömyöhään asti. Nykyään kadut ovat paljon tyhjempiä ja lapset pysyttelevät aidattujen talojen sisällä. Myös liikehdintä iltaisin on pääosin autolla liikkuen paikasta toiseen. Kadut ovat hyvin autioita.

Suomi on yksi maailman turvallisimmista maista. Rikollisuus ei ole suurta ja naisena kadulla liikkuminen on turvallisempaa kuin monessa muussa maassa. Tämä johtuu siitä, että me emme kärsi suuresta köyhyydestä. Köyhyys usein ajaa ihmiset rikosten pariin. Brasilia on maa, jossa elintasoerot ovat järjetömät. Rikkaimpien ihmisten varallisuus on neljä kertaa suurempi kuin rikkaimman suomalaisen, mutta valtaosa väestöstä on köyhempää kuin köyhimmät suomalaiset. Elintasoerot huomaa täällä helposti. Suomalaiset sulautuvat hyvin yhteen, täällä köyhät ja rikkaat ovat oma porukkinsa. On yksityiskouluja ja aidattuja asuinalueita siinä missä köyhimmät työskentelevät hankkiakseen

kirjaimellisesti vain ruuan pöytään. Koulutus on rikkaiden etuoikeus, sillä koulutetummat opettajat menevät opettamaan yksityiskouluhin paremmalla palkalla ja julkiset koulut ovat huonomaineisia. Välillä varastelemalla saa hankittua tuplasti enemmän kuin viikojen raatamisella. Valtio ei tue täällä samalla tavalla kuin Suomessa.

En ole kuitenkaan kertaakaan vaihtoni aikana nähnyt oikein mitään rikollista, vaikkakin joillakin rannoilla tai kaduilla näkee satunnaisesti ihmisten polttelevan marihuanaa. Tietenkin rikoksia, kuten pahoinpitelyjä, varastelua, uhkailuja ja laittomien aineiden käyttöä tapahtuu täällä varsin usein, mutta liikun ainaoastaan vilkkailla, hyvämaineisilla alueilla. Omassa kaupungissani uskallan liikkua yksin keskustassa ja kotini ympäristössä. Palvelut ovat tehty helposti saataviksi; samalta kadulta löytää monia kauppia, muun muassa apteekin, ruokakaupan ja postin. Muuten en oikeastaan ole koskaan yksin.

Kuva 11: Kosketus delfiniin

Huomaan herättäväni paljon huomiota vaaleahiuksisena naisena, joten en myöskään halua ottaa riskejä turvallisuuteni suhteen. Kadulla kävellessäni minua on ohjeistettu kulkemaan puhelin piilotettuna mieluiten lantion housujen ja ihon väliin. Monet naiset pitä-

vät kävellessään laukuistaan rutiininomaisesti kaksin käsi kiinni ja ovat aina valppaita ympäröivistä ihmisistä. Iltaisin liikun yleensä suuremmissa porukoissa, joissa on aina mieshenkilöitä mukana. Karu totuus on se, että täällä miespuolisen henkilön kanssa liikkuminen tuo huomattavasti enemmän turvaa kuin ainoistaan naisseura.

Turvallisuus vaihtelee myös kaupungista riippuen. Minun kaupungissani on suhteellisen turvallista verrattuna Rio de Janeiroon tai São Pauloön, joissa on paljon enemmän asukkaita sekä kodittomia. Ei pidä kuitenkaan antaa pelolle liikaa valtaa. Minä tunnen oloni hyvin turvalliseksi kaupungissani, sillä tiedän, missä ja miten kannattaa liikkua. Olen kuitenkin aina valpas ympäröivistä ihmisistä, mutta valtaosa ovat aivan tavallisia, turvallisuutta varjelevia paikallisia.

Olen Brasilian pienestä turvallisuuskertomesta huolimatta päässyt kokemaan aivan uskomattomia juttuja. Vaihdon kohokokohdiksi nostaisin huhtikuun Amazonian reissun, jonne menin muiden vaihto-oppilaiden kanssa. Matka oli uskomattoman kaunis, pääsin fyysisen kosketukseen sademetsän kanssa. Nukuimme yöt suuressa veneessä riippukeinuissa, päivisin teimme erilaisia aktiviteetteja, kuten paikallisiin eläimiin tutustumista, paljon erilaisia vesiaktiviteetteja, vaelluksia metsässä ja vierailuja paikallisiin yhteisöihin ja heimoihin.

Opin viikon aikana aivan uudelta elämästä. On ihan totta, että internet ei ole vielä levinnyt kaikkialle maailmaan. Amazonian sademetsissä asuu satoja tuhansia ihmisiä ilman internetiä ja sen tuomaa teknologista kehitystä. Elämä on hyvin paljon yksinkertaisempaa, rauhallista. Metsässä ei ole autoja, sillä kaikki liikkuvat suurta Rio Negroa pitkin veneellä. Ihmiset ovat omavaraisia ja huolehtivat luonnosta kunnioitettavalla tavalla.

Toinen ikimuistoinen kokemus oli Coldplayn maailmankiertueen konsertti, jonne osallistuin maaliskuussa Rio de Janeirossa. Coldplay on yksi lemppariartisteistani, ja kun pääsin kuuntelemaan heitä hullusta yleisöstä tunnettujen brasilialaisten kanssa kuuluisassa Rio de Janeirossa, en olisi voinut olla onnellisempi. Konsertti meni heittämällä ensimmäiselle sijalle kaikista jo käydyistä konserteista.

Kolmas mieleen painunut muisto on aivan vaihdon ensimmäisiltä kuukausilta ja se sijoittuu kouluun. Meillä oli urheilukisat toisia luokkia vastaan koulussa. Saimme kootua luokan tyttöjen kanssa naistiimin edustamaan luokkaamme eri lajeissa. Kun oli jalkapallon vuoro, kävi ilmi, että se ei ole kovin suosittu laji naisten keskuudessa. Suurin osa pelaajista vierasti palloa. Tajusin nopeasti, että tässä lajissa minulla on etulyöntiasema, sillä olen harrastanut jalkapalloa monta vuotta. Brasilialaiset ovat aivan hullu yleisö, he huutavat ja kannustavat niin paljon kuin ääntä lähtee. Simppeli koulun peli muuttui yhtäkkiä hyvin intensiiviseksi, kun yleisö näki, että olin parempi kuin muut. Monet varmasti yllättyivät, että niin kylmässä maassa kuin Suomessa osataan pelata jalkapalloa. Pelatessani kuulin yleisön huutavan nimeäni kuorossa melkein koko pelin ajan. Tunne oli uskomaton, voimaannuttava. Tunsin olevani kuin joku jalkapallotähti vaatimattomilla pelitaidoillani. En koskaan unohda sitä peliä.

Vaihtovuosi on todellakin ollut elämäni vuosi. Tunnen eläneeni Instagramin Reel:eistä tuttua glamorisoitua elämää. Olen kasannut ympärilläni todella läheisiä ystäviä, joiden hyvästeleminen tulee olemaan vaikeinta. Ilman heitä vaihtovuoteni ei olisi ollut yhtä mahtava kuin se on ollut. Olen onnellinen, että valitsin Brazilian. Tämä maa on hurmannut minut, enkä todellakaan näe mahdollisuutena asua täällä jonakin päivänä. Nyt on kuitenkin

aika kääntää katsetta takaisin Suomeen. Keskittyä tuleviin ylioppilaskirjoituksiin, jotta pääsen suoraan haluamaani yliopistoon. Myös valtava ikävä perhettäni ja läheisiäni kohtaan helpottaa pian. Muutokset ovat aina haastavia, mutta muutosten tapahtuessa aina avautuu uusia ovia. Olen uteliain miehen palaamassa Suomeen, näkemään itseni ja maani eri valossa.

Kuva 12: Vaihtovuosi avaa silmät näkemään eri valossa myös suomalaisen elämäntavan.

Jokaiselle, joka miettii vaihtoon lähtöä, vastaukseni on, että mene. Sinulla on uskomaton mahdollisuus oppia maailmasta ja itsestäsi. Se on paljon arvokkaampaa kuin mikään materia. Kokemukset rikastavat elämää ja antavat aina uutta ajattelemisen aihetta, pitävät mielen virkeänä. Jos olet jo päättänyt lähteä vaihtoon, vinkkini sinulle on, että kaikista paras lopputulos tulee, kun seuraat intuitiotasi. Tee mitä sinä tykkäät tehdä, ja kaikki mitä teet, tee se positiivisella mielellä.

Iso kiitos historian ja yhteiskuntaopin opettajalle Sami Kumpulaiselle, koska hän pyysi minua kirjoittamaan vaihtovuodestani Klassikan väelle. Opiskelin koulussa ensimmäi-

sen- ja toisen vuoden, nyt vaihdon jälkeen olen aloittamassa viimeisen lukiovuoden Etelä-Suomessa. Kuitenkin, Klassikka will always be on my mind. Obrigada por tudo!

Vaihtoterveiset Yhdysvalloista

Emma Hartikainen

Hello, olen tällä hetkellä viettämästä vaihtovuoteni viimeistä kuukautta Yhdysvalloissa. Asun täällä South Bend -nimisessä kaupungissa, Indianan osavaltiossa. South Bend on asukasluvultaan noin Kuopion kokoinen paikka, jossa sijaitsee arvostettu Notre Damen yliopisto ja myös yksi Indiana Universityn kampuksista, jotka vaikuttavat huomattavasti kaupungin asukaslukuun. Asun aivan Notre Damen kampuksen vieressä, joka on todella kaunista aluetta, jossa tykkään käydä esimerkiksi opiskelemassa tai kahvilla.

Host-perheeseeni täällä kuuluu äiti, kolme siskoa (13 v., 15 v. ja 17 v.) sekä espanjalainen vaihtarisisko (16 v.). Meillä on lisäksi kolme vanhaa rescue-koiraa eli hälinää talossa ainakin riittää, josta pidän todella paljon.

Käyn koulua täällä John Adams High School -nimisessä koulussa, jossa on noin 2000 opiskelijaa, eli huomattavasti enemmän kuin mi-

hin olen Suomessa tottunut. Koulu täällä on todella helppoa ja suurimmilta osin myös aika tylsää, koska yleensä tunneilla meille jää todella paljon ylimääräistä aikaa. Koululla on myös melko paljon kaikkia perinteisiä jenkkitapahtumia, kuten koulun urheilupelejä tai erilaisia teemaviikkoja. Myös harrastukset ovat täällä iso osa koulua ja lähes kaikki harrastavat ainakin yhtä urheilulajia koulun joukkueissa. Itse olen ollut täällä koulun cheerleading-joukkueessa, jonka kautta olen päässyt esimerkiksi kannustamaan ja esiintymään kaikissa koulun koripallopeleissä.

Parasta minun vaihtoni aikana on ollut se, kun matkustimme host-perheeni kanssa Etelä-Amerikkaan kuukaudeksi. Myös esimerkiksi Chicagossa käyminen, joka sijaitsee kahden tunnin junamatkan päässä meiltä, on ollut hauskaa.

Mitään suuria vaikeuksia minulla ei onneksi ole ollut, mutta jos jotain pitäisi mainita, niin vaikeinta on varmaan ollut ihan vain se, miten erilaista kaikki on ollut Suomeen verrattuna. Etenkin ruokaan ja muutenkin syömis-kulttuuriin totutteleminen täällä on ollut mielenkiintoista, koska ruoka on hyvin raskasta verrattuna suomalaiseen ja ruokarytmiä ei oikeastaan ole.

Olen vaihdossa vaihtojärjestö Mirlon kautta, joka on ollut tukena ja apuna aina tarvittaessa ja muutenkin kaikki heidän kanssaan on toiminut oikein sujuvasti. Kaiken kaikkiaan vaihtovuoteni on ollut todella upea ja korvaamaton kokemus. Suosittelen kyllä vaihtoon lähtöä, jos vain siihen on mahdollisuus!

Annan ja Elsin job shadowing -matka Dresdeniin

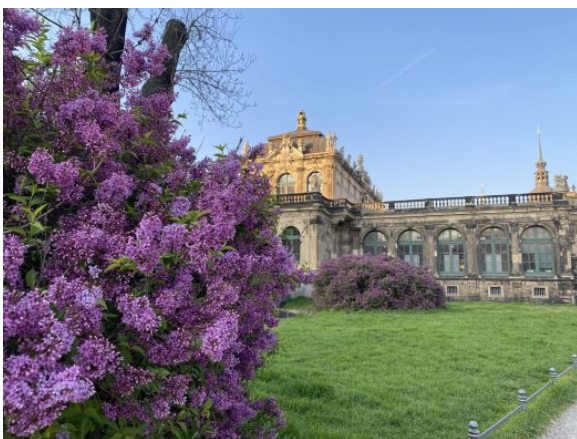
Anna Malinen ja Elsi Mörsky

**Euroopan unionin
rahoittama**

Teimme 22.-29.4.2023 koulumme keke-hankkeen (Kohti kestävästä kehityksestä) puitteissa job shadowing -matkan Dresdeniin, Saksaan. Vierailimme Dresdenissä urheilulukiossa (Sportgymnasium Dresden), jonka kahden opettajaan olimme tutustuneet kurssilla Ruotsissa keuhkatalvella 2020.

Matkan tarkoituksena oli osaltaan selvittää, kuinka Agenda 2030:n tavoitteet oli otettu huomioon koulussa. Lisäksi tutustuimme urheilulukioitaisten ja opettajien arkeen seuraamalla eri lajien harjoituksia sekä mm. saksan, ranskan, englannin ja kemian oppitunteja. Pääsimme myös seuraamaan esim. kansainvälistä uimahyppäykisää. Tutuiksi tulivat koulun lisäksi myös Dresden ja sen nähtävyydet kuten Frauenkirche.

Viikon aikana löytyi sattumalta kytköksiä Suomeen ja Kuopioon. Tapasimme jäähallilla Jukka Ollilan, joka toimii Dresdenissä jääkiekkojuniorien apuvalmentajana. Kuulimme myös, että KalPan fysiikkavalmentaja Sami Kaartinen on pelannut Dresdenissä (Dresdner Eislöwen).

Suunnitteilla on lähteä vierailulle Dresdeniin keuhkällä 2024, jolloin mukaan pääsee opettajien lisäksi myös koulumme opiskelijoita. Ryhmää aletaan muodostaa vielä keuhkään 2023 aikana ja suunnittelua jatketaan heti syksyn 2023 aikana. Ensi sijalla ovat saksan lukijat – kannattaa siis valita alkava saksa ensi lukuvuodelle jaksoon 3!

Kuva 13: Näkymiä koulun liikuntasaliin

Kekeilyä Ibizan maisemissa

Keke-kerholaiset

**Euroopan unionin
rahoittama**

Klassikalla on tänä lukuvuonna ollut Kestävän kehityksen -ErasmusPlus-hanke. Se on mahdollistanut sekä opettajille että opiskelijoille tilaisuuksia tutustua eri maiden kouluihin ja kulttuuriin Agenda2023 näkökulmista.

Keke-kerholaisille tarjoutui hankkeen ja suotuisien kansainvälisten kontaktien myötä mahdollisuus osallistua Kestävän kehityksen teemaviikkoon Ibizalla. Mukaan reissuun lähti kahdeksan opiskelijaa ja neljä opettajaa.

Ennakkotietomme Ibizasta olivat kovin niukat. Googlettelemalla vastaan tulivat median lööppiotsikot Ibizasta bilepaikkana. Miten ihmisessä Ibiza voisi tarjota meille jotain Agenda2023-tavoitteiden mukaista ohjelmaa?

Mitä matka meille antoi ja miten se vastasi kestävän kehityksen haasteisiin?

- Mentiin **junalla** Helsinkiin. Se on ekologisempaa kuin lentäminen.

- Majoituspaikka mainosti itseään kestävän kehityksen kriteereillä. Kyllä se lupauksensa täyttikin, vaikka **jätteiden lajittelun** periaate ei meille ihan täysin auennut.
- Oli tosi mielenkiintoista päästä tutustumaan Ibizan **historiaan ja kulttuuriin**.
- Opin uutta **ruokakulttuuria**. Parasta oli maistella paikallisten suosittomia **perinneruokia**. Esimerkiksi ruokailuajat ovat erilaiset kuin Suomessa.

- Utta minulle suomalaisena oli se mutkattomuus ja avoimuus, jolla **yhteistyökoulun** oppilaat meitä lähestyivät. Heihin oli todella helppo tutustua ja kaikki olivat ystävällisiä.
- Parasta reissussa oli Ibizan luonnossa

retkeily. **Luonto** oli hyvin erilaisita kuin Suomessa ja siksi oli tosi siistiä nähdä monenlaisia **kasveja ja eläimiä**.

- Opin reissussa puhumaan paljon varmemmin **vieraita kieliä**, etenkin englantia – ja opin muutaman sanan myös espanjaa.

- Parasta oli tutustuminen Ibiza Towniin ja etenkin sen **vanhaan kaupunkiin**. **Keskiaikamarkkinat** sattuivat juuri sopivasti vierailumme ajaksi ja pääsimme näkemään vanhan kaupungin myös keskiaikaiseen tyyliin koristeltuna.
- Opin **käyttämään espanjan kieltä** käytännössä, esimerkiksi ravintolassa ja kaupoissa.
- Ibizalla on mielenkiintoinen historia, josta yhteistyökoulun opettaja kertoi meille samalla, kun kiersimme vanhas-
sa kaupungissa **historiallisilla paikoilla**.

- Huiput **hiekkarannat** lähellä hotelleja ja Formenteran saarella olivat aivan huippuja. Formenteran hiekkaranta-alueella on **suojeleja dyynialueita**, joilla ei saa kulkea laisinkaan. Vesi-kin oli oikein lämmintä.
- Tutustuin moneen ihanaan ihmiseen, joihin **tulen varmasti pitämään yhteyttä jatkossakin**. Tämänhän on **kansainvälisyyttä ja verkostumista** aidoimmillaan.
- Läheinen oppilas-opettaja-suhde oli minulle positiivinen yllätys. Myös opiskelijoiden **aktiivisuus oppitunneilla** innosti itseäkin.
- Ibizan ja Formentera **meriluonto** on ainutlaatuinen, **Unescon maailmanperintölistalla**. Saaria ympäröivä **merilevämettä** on Amazonin viidakkoakin tehokkaampi **hapentuottaja**. Se takaa saarten ympärillä merivesi on erityisen kirkasta. Formentera on todella kaunis saari: meri on kirkas, vuoret, kalliit ja auringonlasku upeita.
- Perinteisillä Hippie Market -markkinoilla soi iloinen **musiikki** ja myynnissä oli mm. **paikallisia käsitöitä**. Mukaan tarttui tuliaisia ja muistoja **mielenkiintoisista keskusteluista**.
- Opin, että **kulttuurieroja** todellakin on. Istuimme lounaalla paikallisten opettajien kanssa. Keskustelun volyy-

mitaso nousi niin korkealle, ettei vastaavaa voisi kuvitella suomalaisen ravintolaan kekselle päivää.

Tässä siis muutamia maistiaisista matkastamme. Lisää voi lukea Klassikan Instasta.

PS. Ensi keväänä on tarkoitus järjestää samanlainen matka

Turma Roma: matkan monet vaiheet

Turma Roma -ryhmä

Kuva 14: Täältä tullaan, Rooma!

29.4. MATKAAN

Kannattaa olla etukäteen viisas ja ladata katsottavaa bussi- ja lentomatkoja varten – näin aikaa on mahdollista viettää mukavammin kuin edessä olevaa penkkiä tuijotellen ja peukaloita pyöritellen. Ennen lähtöä on myös hyvä listata mukaan otettavia tavaroita, jotta välttyä tilanteelta, jossa vesisade yllättää ja sontikka on jäänyt kotiin eteisen kaappiin tai kävelykengiksi on vahingossa mukana vain piikkikorot.

Lentokentälle kannattaa ottaa omat eväät mukaan, sillä ne saa viedä turvatarkastuksen läpi

Nukkumaanmeno aikaisin lähtöä edeltävänä päivänä on suositeltavaa, tosin bussissa tai lentokoneessa voi nukkua. Tyyny tai peitto suositeltua.

Etukäteen kannattaa ladata myös mapsista reissun alueen kartat, jotta ei tarvitse katsoa niitä netistä.

30.3. KUKKULAKÄVELYLLÄ

Capitolium-kukkula oli hieno ja se innosti käymään myös Capitolium-museossa.

Näimme monia antiikin patsaita, jotka kuvastivat eri jumalia. Monien patsaiden joukosta löytyi muun muassa Romulus ja Remus patsas. Trevin suihkulähde, Pantheon, Santa Maria Sopra Minerva kirkko ja useita muita ikonisia Rooman nähtävyyksiä tuli nähtyä.

Vanhan ja uuden sekoittaminen näkyi selkeästi erityisesti rakennuksissa, kun vanhaan raunioon oli lisäksi rakennettu uusi modernimpi osa.

Käytiin heittämässä kolikot Fonta di treville. Jospa sitä nyt joskus pääsisi takaisin Roomaan.

1.5. VAPPUSPESIAALI

Aamu alkoi piknik-eväiden metsästyksellä lähialueelta. Kun jokainen oli saanut ahdettua runsaat evänsä laukkuihinsa, lähdettiin ihas-telemaan yhtä Rooman kukkuloista, Aventinusta, sekä sen lähialuetta. Matkalla eh-

dimme käydä myös kurkkaamassa Rooman kaupungin ruusutarhaa kaiken värisine kukkineen. Kukkulalle päästyämme oli eväiden syönnin aika katusoittajan säestäessä taustalla.

Kävimme myös katsomassa Circus Maximusta, josta ei ole paljoa antiikinaikaisia osia jäljellä, mutta areenan muoto vielä selvästi nähtävissä. Monet ihmiset käyttivät sitä urheilupaikkana, oli esim. pyöräilijöitä.

Illalla, matkalla Primo Maggio -ilmaiskonserttiin meidät yllätti sade. Onneksi moni oli varautunut sateeseen, ja hetkessä olimme vuorautuneet sateenvarjojen ja -viittojen alle. Tieto siitä, että kyseinen tapahtuma on Euroopan suurin ilmaiskonsertti rekisteröity aivoihin vasta sitten, kun vyöryi valtavan ihmismassan mukana sisälle tapahtuma-alueelle, tilaa oli niin vähän, että väkisin joku sai osuman jonkun sateenvarjosta edes kerran. Konsertti itsessään oli huikea: esiintyjä vuoronsa perään nousi lavalle villiten juhlihan ihmisjoukon samalla kun stereoista musiikkia luukutettiin niin kovaa, että lähiasunnotkin saivat nauttia konsertista täysin siemauksin oman parvekkeensa suojista.

Primo Maggio oli mukava tapahtuma. Ihmiset nauttiva musiikista ja fiilistelivät lempiaristetejaan. Oli myös mukavaa olla liikkeellä vähän myöhempään. Löysin itsekin pari hyvää artistia, joita aloin kuuntelemaan palattuani Suomeen.

Kuva 15: Ruukkuja Ostiassa

2.5. OSTIASSA

Ostia oli hieno paikka ja tutkittavaa olisi riittänyt useammalle päivälle. Kyseessä oli kokonainen antiikin kaupunki, joten kyse ei ollut mistään pienestä paikasta. Sinne saattoi eksyä yksi jos toinenkin.

Ostiassa oli mahtavaa päästä tutustumaan menneisyyteen, ja nähdä ihan aitoja ja oikeita antiikin raunioita, mosaiikkeja ja arkkitehtuurin ihmeitä.

Yllättävän paljon on säilynyt kaupungista nykypäivään – kaupungissa oli esimerkiksi teatteri, useampi kylpylä hienoine mosaiikkeineen, vessa, pikaruokala, ja hautausmaa kaupungin ulkopuolella.

Älä eksy! Hyvin hieno paikka tutkittavaa riittäisi vielä moneksi viikoksi. Kannattaa huomioida rakennusten (mitä niistä on jäljellä) arkkitehtuuria ja, jos etsii kunnolla voi tör-

mätä muinaisiin mosaiikkeihin. Lisäksi alueen kissat on kivoja kannattaa rapsutella.

Ostiassa tapasimme myös italialaisen koulun oppilaita, ja kiertelimme raunioita heidän kanssaan. Erityisesti päivää kruunasi erään italialaisen veijarin Michael Jacksonin- Billie Jean kappaleeseen esitetty mahtava tanssi- näytös. Alvan kuin itse popin kuningasta olisi katsonut! Lisäksi tanssimme letkajenkkaa yhdessä koko poppoolla.

Kuva 16: Villa Lante

3.5. VL, T, L-S 2-0

Aamulla vierailimme Suomen Rooman instituutin Villa Lantessa, jossa saimme pienen esittelykierroksen. Rakennus ja sen historia oli hieno, ainoastaan vierailumme aikaan muualla ollut vaikuttava barokkimaa- laus puuttui kokemuksesta. Pieni pala Suomea Roomassa oli joka tapauksessa upea nähdä, varsinkin kun siihen ei luultavasti

muuten kuin tämän reissun puitteissa olisi ta- junnut tutustua. Villa Lantesta oli myös upeat näkymät koko Roomaan.

Villa Lanten vierailun jälkeen kävelimme Trastevereeseen, joka oli alueena vähän eri näköinen kuin Rooman ydinkeskusta, ihan idyl- linen. Vierailimme siellä myös kirkossa, jossa oli hieno lattiakuviointi.

Illalla kävimme katsomassa Rooman Stadio Olympicolla paikallisjoukkueen S.S. Lazio- peliä Sassuolaa vastaan. Jalkapallo on suu- ri osa Italian kulttuuria ja se on tällä hetkel- lä Italian suosituin urheilulaji. Ajat antiikin yleisurheilun valta-asemasta ovat siis muut- tuneet. Toisaalta urheilutapahtumissa edel- leen nautitaan lämpimiä ruokia ja herkuja kuten muinoin.

Yksi mieleenpainuvimmista kulttuurikoke- muksista oli juuri jalkapallopeli, sillä italia- laiset kannattajat ovat hyvin fanaattisia. Li- put liehuivat ja kannatuslaulut raikasivat ko- ko pelin ajan, ja kotijoukkueen onnistuessa meteli oli valtava. Vastaavasti toiselle jouk- kueelle ja oman joukkueen epäonnelle buu- attiin kovaäänisesti. Kulttuuria oli kiehtova verrata suomalaiseen urheilukannattamiseen, joka harvemmin on yhtä fanaattista.

Kuva 17: Jalkapallopelin tunnelmaa

Kulttuurieron todella huomasi jalkapallo pe- lissä. Maalin tullessa isät suutelivat omia poi-

kiaan pään päälle. Emme ole nähneet vastaavaa tapahtuvan lainkaan varsinkaan KuPS:in peleissä.

4.5. VATIKAANISSA

Vierailtiin Vatikaanin museossa. Museo oli hyvin iso, ja siellä oli monta näyttelyä ja paljon katsottavaa (esim. etruskinäyttely, egyptinäyttely, antiikinaikaisia patsaita, Sikstuksen kappeli). Kaikkea ei edes ehtinyt jäädä katsomaan tarkkaan, vaan piti kulkea eteenpäin ihmismassan mukana.

Kävimme myös Pietarinkirkossa ja osa kävi myös sen kupolin päällä, josta oli hienot maisemat kauas. Sinne pääsäkseen piti kuitenkin nousta pitkät, ja välillä hyvin ahtaat, portaat.

Vatikaani-päivä oli ehdottomasti rankin päivä. Jalat olivat jo aivan turtuneet alkuviiikolla talsittujen kilometrien takia. Kävely museon sisällä oli ajoittain hidasta suuren ihmismassan vuoksi, mikä puudutti jalkoja entisestään. Kokemuksena Vatikaani ja Vatikaani-museo ovat ehdottomasti näkemisen arvoisia.

Ehkä hienoin päivä tai ainakin rankin päivä. Odottelua ja sitten monien tuntien kävelyä ja taiteen ihastelua. Patsaat ovat säilyneet uskomattoman hyvin ja se, miten kiviset patsaat saadaan muotoiltua niin, että niistä voidaan havaita eri tekstiilien rakenteita on hämmästyttävää.

Kuva 18: Pietarinkirkon aukio, Vatikaani

Karttahuoneen katto oli täynnä uskomattomia taideteoksia.

Vatikaanin kirkon suuruus oli päätä huimaava ja tuhosi viimeiset kyvyt arvioida asioiden suuruutta omalla massiivisuudellaan.

Vatikaani oli kokemuksena ihan mahtava, ihmeteltiin suomea "puhuvaa" maksupäätettä, ja ostettiin matkamuistoliikkeestä pyhää vettä pienissä pulloissa.

5.5. OMATOIMIPERJANTAI

Omatoimiperjantaina käytiin tutustumassa itsenäisesti Roomaan. Kävimme katsomassa Rooman keskustan nähtävyyksiä kuten Colosseumia ja kävimme myös testailemassa eri Gelatopaikkoja.

Meidän kohdalla kävi niin hyvä tuuri, että matkaan sisältyi omatoimipäivä, täytyi siitä ottaa kaikki ilo irti. Näin ollen päätimme pienryhmän kanssa kokoontua jo edellisiltana

yhteen ruokailun merkeissä ja piirrellä paperikarttaan päivän reitti, kuten todelliset turistit konsanaan. Vaikka hehtaarin kokoisten karttojen pyörittely ravintolapöydän ääressä saat-
taa aiheuttaa hiukan hämmentyneitä katseita, on se riskeistä huolimatta paras keino ottaa kaikki ilo irti omatoimipäivästä.

Kävimme perjantaina ihastelemassa Colosseumin julkisivua sen kaikessa komeudessaan, kävelimme Forum Romanum:in ohi samalla sitä tarkastellen, jonka jälkeen kävimme lepuuttamassa jalkojamme Jeesuksen kirkossa, jonka kattofresko on ylivoimaisesti upein tähän asti näkemästämme. Sen jälkeen käppäilimme S. Ignazio Di Loyola -nimisessä kirkossa, jossa oli todellisen kupolin sijasta päätetty jättää katto tasaiseksi ja maalata kupolilta näyttävä optinen harha kattoon, joka oli myös oma kokemuksensa nähdä omin silmin. Loppupäivä meni missäs muussakaan kuin shoppaillessa!

Reissun ainoa vapaapäivä meni yllättävän nopeasti. Museo (ikäalennusta kannattaa hyödyntää) ja shoppailu toivat vaihtelua päivään.

Capitoliumin museo oli kiinnostava, toisaalta myös hyvin iso, joten sen kiertämiseen kannattaa varata pari tuntia aikaa. Siellä oli näyttelyitä antiikin ajasta (paljon patsaita, mm. tunnetut Marcus Aurelius-ratsastajapatsas ja susi-patsas), mutta myös myöhemmistä aikakausista, esim. maalauksia.

Kuva 19: Kaverukset Esquilinus-kukkulalla

Omatoimipäivä oli yksi reissun hauskeimmista päivistä, ja sijoittui viikkoon hyvin, kun viikon aikana oli kerennyt jo tutustua matkaporukkaan ja Rooman nähtävyyksiin ja julkiseen liikenteeseen. Omatoimipäivänä olikin hyvin aikaa tutkiskella pienemmissä porukoissa juuri niitä asioita, joita jokainen halusi vielä nähdä ja kokea.

Syötiin parasta pastaa, mitä koskaan on ollut olemassa tai tulee olemaan.

Omatoimiperjantaina saatiin itse päättää ohjelma. Päädyimme myös kauppakeskukseen. Yllätyksenä ei tullut kauppojen määrä vaan sovituskopin verhojen pituus. Verho ylsi hädin tuskin polviin. Päätimme laittaa ykköset peliin viimeisen illan illallista varten, joten kävimme ottamassa geelikynnet pikaisesti. Kynnet saatiin halvalla, mutta laatu ei sitä ollut.

6.5. KOTIIN

Bussimatka lentokentälle taittui nopeasti, ehkä turhankin nopeasti. Bussikuski nimittäin kiiti huimaa vauhtia kaarteista piittaamatta. Lisäksi kuski oli ilmeisesti noussut väärällä jalalla, eikä peitellyt turhautumistaan.

Suomessa bussikuski oli hyvin kohtelias ja oikein mukava ihminen 10/10.

VINKKEJÄ SEURAAVILLE ROOMAN REISSAAJILLE

Kun lähdet latina-liikunta-Erasmus+opintomatkalle Roomaan viikoksi – Muista ainakin tämä:

Kannattaa katsella reitit etukäteen sekä julkisilla liikkumista että kävelyä varten. Lisäksi täytyy ottaa huomioon mahdolliset poikkeukset linjojen kuluissa. Paperisen kartan käyttäminen tulee tutuksi.

Kannattaa varautua kerrospukeutumiseen, meilläkin ensimmäiset päivät satoi vettä mutta viimeisinä päivinä oli jo aurinkoista.

Hyviin kenkiin kannattaa panostaa, sillä kävelyä tulee todella paljon, vaikka kulkisikin julkisilla.

Terminin aseman ruokakaupan itsepalvelukassat reistailevat turhan usein.

Kannattaa olla varautunut julkisten ahtauteen. Hyvä paikka taskuvarkaille, joten ole tietoinen. Käteistä kannattaa kantaa kortin lisäksi mukana, sillä kaikkialla kortti ei toimi. Suunnistuksessa kannattaa olla kartat ladattuna puhelimelle etukäteen, jotta nettiä ei tarvita ja lisäksi oppia käyttämään perinteistä paperikarttaa, jotta ei joudu pulaan, jos akku loppuu (tietenkin paikallisiltakin voi kysyä tietä vaikka ei edes osoisi italiaa esim

sanomalla colosseum painottaen kysyvästi ja viittomalla villisti käsillä saa yleensä viitottuna epämääräisen suunnan, minne jatkaa matkaa).

Kuva 20: Susipatsas Capitolium-museossa

Hyödynnä mahdollisuus tutustua matkaporukkaan kunnolla!

Ota tippejä ruuanlaittoon, pastasta on hyvä aloittaa.

Kokeile uskaliaasti erilaisia ruokia: jäätelöt, pastaa (carbonara), pizzaa (margherita), lasagne ja lihapullat. Varaudu myös perussuomalaisesta ruokaa suolaisempaan.

Kannattaa varautua myös siihen, että hanavesi, sekä myös esim. ravintoloissa tarjottava vesi on aivan erilaista kuin Suomessa, ja kannattaakin ostaa pullovettä, kunhan on tarkkana etikettien kanssa.

Heittäydy rohkeasti kulttuuriin mukaan, niin saat parhaimman kokemuksen! Ihmiset ovat todella mukavia ja erilaisia kuin Suomessa.

Älä siis arkaile esimerkiksi kysyessäsi ohjeita tai apua siitä, kuinka päästä jonnekin. He mielellään auttavat. Ruokaillessasi kannattaa

myös kokeilla eri makuja ja uusia ruokia, sillä saatat yllättyä ja löytää uuden lemppariruoan!

Klassikan urheiluvuosi 2022-2023

Kuva 21: Arttu Heikkinen MM-pronssilla

Yleiskatsaus / Jyrki Blom

Vuoden urheilulukiolaiseksi valittiin urheiluakatemian valmentajien toimesta ampumahiihtäjä *Arttu Heikkinen*. Sairastelukierteestä huolimatta Arttu saavutti pronssia nuorten MM-kisoissa Kazakstanissa takaa-ajokilpailussa. Vuoden urheilulukiolainen -valinta oli Artulle jo kolmas, jota ei ole koskaan aiemmin tapahtunut.

Samassa yhteydessä valmentajat valitsivat Vuoden valmentajaksi maastohiihtovalmentaja *Mika Venäläisen*. Mika päätti tähän keväeseen vuodesta 2004 alkaneen Urheiluakatemiavalmentaja -uransa. Menestyksekkään uransa aikana Mika on ohjannut aamuharjoituksissa mm. MM-mitalisteja *Ilkka Herolaa* ja *Perttu Hyväristä*.

Useissa Klassikan edustamissa lajeissa saavutettiin jälleen menestystä niin yksilö- kuin joukkuetasollakin. Urheilustipendejä olisi haluttu jakaa paljon enemmänkin, mutta tällä kertaa stipendejä saavat Arttu Heikkisen lisäksi vain valmistuvat urheilijaylioppilaat. Uusista ylioppilaista urheilustipendin saavat

Anni Hartikainen (jalkapallo), *Ville Ruotsalainen* ja *Iisak Pesonen* (jääkiekko), *Veikka Lindqvist* (lentopallo), *Nuutti Mäkinen* (maastohiihto) ja *Minttu Turunen* (yleisurheilu).

Maastohiihto / Mika Venäläinen

Lukukausi aloitettiin viiden maastohiihtäjän voimin, vahvistettuna ampumahiihtäjillä ja satunnaisesti yhdistetyn- ja korkea-asteen urheilijoilla.

Maastohiihdon Nuorten MM-ryhmään valituina olivat *Niilo Mäkinen* ja *Jalmari Bergqvist*.

Edellisen kauden tapaan allekirjoittanut ohjasi urheilijoita 1. sekä 5. jakson ja 2–4 jaksot vetovastuussa oli *Jarmo Heikkinen*.

Perinteeksi muodostuneet kenttätestetit (lihas-kunto, sauvarinne, 3000 m, 1000 m tasatyöntö ja pikkumatto) tehtiin lukukauden alkuun, jolloin saimme kokonaiskuvan kesän harjoittelun onnistumisesta. Testeissä oli pientä kehitystä havaittavissa ja valmentajina kannustimme parantamaan testeissä mitattavia ominaisuuksia, jotka sitten jollain aikajännteellä näkyvät myös lajisuorituksissa.

Aiempien vuosien tapaan aamuharjoitusten pääpaino oli monipuolisessa harjoittelussa, tekniikka kontrolleissa ja erilaisissa voimaa kehittävässä harjoitteissa tavoitteena, että urheilijat poimivat niistä malleja omaan arkiharjoitteluunsa.

Kilpailukaudesta muodostui miltei odotetun kaltainen, vaikka urheilijat kärsivätkin sairasteluista pumpulissa vietettyjen parin vuoden jälkeen (lue koronavuodet). SM-hiihdois-

ta tuli mitaleita ja Nuorten MM-edustuspaikan Kanadaan lunasti Niilo Mäkinen hyvin menneiden katsastusten ansiosta. SM-mitalisteja kuluneella kaudella olivat Mäkisen veljekset Niilo ja Nuutti, sekä Jalmari Bergqvist.

Nuoret urheilijat alkavat lähestyä aikuisten sarjoja ja osa urheilijoista pääsikin kokeilemaan siipiään aikuisten SM-hiihdoissa ja viesteissä saaden hyvää kokemusta tuleville vuosille.

Itselleni kulunut kausi jää valmentajana tällä erää viimeiseksi. 19 akatemia valmennusvuoteeni mahtuu menestystä ja myös epäonnea, mutta on ollut hienoa olla seuraamassa nuorten urheilijoiden tekemistä ja seurata osan urheilijoiden menetyksiä aikuistenkin sarjoissa, joten kiitän kaikkia mukana olleita ja toivotan tsemppiä tuleviksi vuosiksi eteenpäin!

Kuva 22: Kuva: Siira Karhapää

Ampumahiihto / Jarmo Heikkinen

Ampumahiihdon ryhmä Klassikassa vahvistui kahdella 1. vuoden lukiolaisella, joten ryhmän koko oli kolme urheilijaa. Ampumahiihtäjät harjoittelivat pääosin Puijolla maastohiihdon ryhmässä sekä henkilökohtaisten valmentajien ohjaamana Heinjoen ampumahiihtostadionilla. Aamuharjoituksissa keskityttiin siis kehittämään urheilijoiden fyysisiä ominaisuuksia. Arttu Heikkinen kuului Suomen Ampumahiihtoliiton B-maajoukkueeseen ja *Akseli Kirjavainen* nuorten ryhmään, joten leiritystä oli kauden aikana varsin kattavasti.

Tuloksellisesti kilpailukausi oli edellisen kau-

den tapaan mainio ja urheilijat pääsivät edustamaan Suomea kansainvälisiin kilpailuihin, joskin sairasteluiden kanssa joutui useampikin urheilija taistelemaan kevätkaudella. Arttu aloitti kilpailukauden Suomen IBU-Cup joukkueessa saavuttaen useita sijoituksia kymmenen parhaan joukossa eri puolilla Eurooppaa. IBU-Cupin suoritukset avasivat tammikuussa 2023 paikan ampumahiihdon maailmancupiin Saksan Ruhpoldingiin, mutta Arttu joutui vetäytymään kilpailusta viime hetkellä sairastumisen vuoksi.

Nuorten sarjoissa Akseli kirjavainen valittiin EYOF kilpailuihin Italiaan, joissa hän kilpaili tammikuussa. Artun kilpailukausi jatkui helmikuussa nuorten EM-kilpailuissa Latviassa ja maaliskuussa MM-kilpailuissa Kazakstanissa. Sairastelukierteestä huolimatta Arttu saavutti nuorten MM-pronssia takaa-ajokilpailussa. Talven suoritusten perusteella Arttu valittiin toukokuussa -23 Suomen Ampumahiihtoliiton A-maajoukkueeseen. Ampumahiihdon nuorten SM-kilpailuissa urheilijat saavuttivat yhteensä viisi mitalia, joista neljä kultaista.

Yhdistetty, Kai Kovaljeff

Kaudella 2022-2023 yhdistetyn ryhmässä harjoitteli viisi urheilulukiolaista. Urheilijoiden määrä kasvoi aikaisemmasta lajin Kuopioon keskittämisen myötä.

Aamuharjoituksissa keskityttiin monipuolisesti eri ominaisuuksien kehittämiseen. Mäkipuolen lajitaidon ja lajiharjoittelun määrän lisääminen oli myös keskeisessä roolissa.

Kauteen mahtui poikkeuksellisen paljon terveyshuolia johtuen loukkaantumisista ja sairasteluista. *Arsi Tietäväisen* kausi päättyi kaatumiseen heti talven ensimmäisessä continental cupin kilpailussa Rukalla ja *Valtteri Holopaiselta* jäi joulukuussa murtuneen nilkan vuoksi kahdet nuorten arvokilpailut vä-

liin.

Vaikka vastoinikäymisiä mahtui kauteen, sai ryhmä jotain tuloksiakin aikaiseksi.

Annamaija Oinas otti rikkonaisen kesän jälkeen muutamia pisteitä naisten maailman cupissa ja edusti suomea nuorten MM kisoissa Whistlerissä.

Peter Räisänen edusti Suomea Euroopan nuorten olympiafestivaaleilla sekä pohjoismaisten lajien PM-kisoissa. M18 SM kilpailuista Peter voitti hopeaa ja pronssia.

Loukkaantumisesta huolimatta Valtteri Holopainen saavutti nuorten pohjoismaisten lajien PM-kisoissa hopeaa henkilökohtaisesta sekä joukkuekilpailusta. Kevään continental cup kilpailuissa useita pistesijoja. Kauden aikana hän nappasi M18 SM kilpailuista yhdistetyssä kaksi kultaa ja mäkihypyssä kultaa sekä pronssia.

Herman Happonen teki Continental cupissa hyviä kisoja ollen neljä kertaa pisteillä ja pääsi myös debytoimaan maailman cup tasolla. Herman myös edusti Suomea nuorten MM kisoissa Whistlerissä.

Jääkiekko / Niko Kallela

Jääkiekko Kaudella 2022–2023 päästiin jälleen jääkiekon puolella kokemaan mitalihuumaa, tällä kertaa saldona kaksi pronssia. Naisten Liigajoukkue palasi mitalikantaan muutaman vuoden tauon jälkeen ja U16

SM-joukkueen edellinen mitali oli hopea vuodelta 2004! U20 SM-porukka selvisi myös play-offeihin, joissa matka katkesi puolivälierissä tulevalle mestarille Tapparalle. U18 SM-ryhmän vaikea kausi sai lopulta hienon päätöksen, kun karsintasarjaa vastaan taistellut ryhmä pystyi viimeisenä viikonloppuna voittamaan Tampereella kaksi pakkovoitto-ottelua.

Loukkaantumiset, sairastelut ja muut poissaolot toivat oman haasteensa menneeseen kauteen, varsin poikkeuksellisella tavalla. Ryhmien sisällä pelaajaliikennettä oli tavanomaista enemmän, mikä varmasti vaikutti vanhempien ikäryhmien pelilliseen menestykseen. Kuitenkin ehdottomasti koettiin, että valtaosa pelaajista otti kauden aikana isoja askeleita eteenpäin. KalPan pelaajia saatiin jälleen puskettua myös eri ikäryhmien maajoukkueisiin mukaan, kun 2.asteen pelaajista noin 15 kävi eri maajoukkueiden mukana ja lisäksi muutamat jäivät niukasti varapelaajiksi odottelemaan vuoroaan. Osa useammissa tapahtumissa mukana olleista oli hyvinkin merkittävässä roolissa myös maajoukkueessa. Maajoukkueita edustaneet pelaajat jakautuivat tasaisesti kaikkiin kolmeen joukkueeseen eli Naisten Liiga-, U20- ja U18 SM-joukkueisiin. Yläkouluvaiheen pelaajista myös muutama pääsi Suomea edustamaan. Myös tämä kertoo siitä, että poikapuolen vanhempien ikäryhmien kehnosta menestyksestä huolimatta pelaajat kehittyivät kauden aikana.

Harjoitusryhmiä 2. asteen toiminnassa oli yhteensä neljä. Näistä kolme ryhmää harjoitteli Niiralassa: Naiset omana ryhmänään maanantaina (jää), keskiviikkona (jää) ja perjantaina (fysiikka); U20 SM tiistaina, keskiviikkona ja perjantaina jäällä sekä U18 SM tiistaina ja keskiviikkona (jää/fysiikka) ja perjantaina (jää). Toivalassa harjoitteli tiistaina, keskiviikkona ja perjantaina yksi ryhmä, joka koostui pääasiassa U18- ja U20 akatemian pelaajista. Kauden jälkeen urheilujohtajan tehtävästä uusien haasteiden pariin siirtyneen *Herkko Kosken* lisäksi vastuuhenkilöinä 2. asteen toiminnassa olivat U20 SM vastuvalmentaja *Petri Karjalainen*, Naisten Liigan vastuvalmentaja *Mika Väärälä* ja U18 SM vastuvalmentaja *Niko Kallela*. Lisäksi toiminnassa oli fysiikkavalmentaja *Jaakko Uhl-*

bäckin ja mv-koordinaattori Jarkko Rissasen lisäksi jokaisen joukkueen omia valmentajia. Yhteistyö toimi jälleen saumattomasti urheiluakatemian asiantuntijoiden kanssa, muutama esimerkkinä Naiset ja U18 SM jatkoivat edellisiltä kausilta tuttua palautumisen seurantaa *Antti Heinäsen* vetämänä, *Mursun Jaakko* piti ravintovalmennusta niin yksilökuin joukkuetasolla ja *Jari Puustisen, Joona Kokkolan sekä Tarja Kosken* kivenkova fysioterapeuttien kolmikko auttoi seuran omien resurssien lisäksi.

Myös koulujen kanssa yhteistyö on mennyt vuosi vuodelta eteenpäin ja jälleen homma toimi hienosti. Säännöllisesti pidetyt jaksopalaverit opojen kanssa, jotta molemmat ovat tietoisia niin onnistumisista kuin haasteista, sekä urheilussa että opiskelussa. Tämä kokonaisuus mahdollistaa sen, että urheilijoillamme on mahdollisuus tavoitella sujuvan koulunkäynnin ohella uraa jääkiekkoammattilaisena. Kiitos siitä koko urheiluakatemian yhteisölle sekä koulujen opettajille ja muulle henkilökunnalle! Terveisin, Niko Kallela, KalPa U18 Vastuuvalmentaja kaudella 2022–2023

Lentopallo / Petteri Penttinen

Urheiluakatemiassa lukuvuoden 2022-2023 aikana harjoitteli toisen asteen urheilijoita yhteensä 20 lentopalloilijaa. Näistä urheilijoista 15 opiskelijaa opiskelivat Klassikan urheilulukiossa, (11 tyttöä & 4 poikaa). Urheiluammattikoulun puolella opiskelijoita 5 (kaikki poikia). Yläkoulusta harjoituksissa kävi yksi koululainen.

Lajiharjoitukset toteutuivat Studentialla. Lajin aikana paikalla yksi valmentaja *Timo Leikas tai Petteri Penttinen*. Lajiharjoittelussa panostettiin lentopallon peruskosketuksiin sormi- ja hihalyöntiin sekä vastaanoton ja passin tarkkuuteen sekä toistoihin. Fysiikka-

harjoittelua toteutettiin pääsääntöisesti Kuopiohallilla. Fysiikkaharjoittelussa ryhmätasolla pyrittiin parantamaan maksimivoima-arvoa kohti lajin vaatimia viitearvoja sekä tekniikoiden opettelua. Lisäksi syksyisin ja keväisin harjoittelua toteutui Puijon portaissa sekä Väinölänniemen urheilukentällä.

Asiantuntijapalveluja lentopallon osalta käytettiin testaukseen, ravintoluentoihin sekä psyykkiseen valmennukseen.

Terveystilanne urheilijoilla ryhmätasolla on ihan hyvä. Muutama urheilija kärsi kauden aikana rasitusvammoista, jonka takia heillä harjoittelun ohjelmointia tuli muuttaa.

Urheiluakatemian toisen asteen urheilijoista Mestaruusliigan pronssia voittivat *Veera Help, Moona Tarkiainen, Venla Huoman sekä Veikka Lindqvist*. Veikka valittiin myös Mestaruusliigan läpimurtopelaajaksi. Edellä mainitut pelaajat pelasivat myös ikäluokkiensa EM-kisoissa.

Salibandy / Mikko Tiuhonen

Salibandyn lajiryhmä lähti kuluneeseen kauteen reilun 15 urheilijan voimin. Kuopio-hallin harjoitusympäristö tuli varmasti tutuksi läpi kauden. Pääsääntöisesti ryhmä pysyi terveenä. Rasitusvammoja ja muita kolhuja korjailtiin fysioterapeutti *Joona Kokkolan* johdolla.

Suomi-paitaa tällä kaudella pääsivät pukemaan *Aaro Huovinen ja Paavo Hassinen*.

Uintiurheilu / Mikko Lonka

Kaudella 2022-2023 uintiurheilun ryhmässä on harjoitellut seitsemän urheilijaa urheilulukion puolelta. Näistä seitsemästä kuuden päälaaji on uinti ja yhden triathlon. Ryhmän harjoituksissa kävi lisäksi korkeammalla asteella opiskelevia urheilijoita. Näiden kautta lajikirjoon tuli vielä swimrun. Kokonaisuutena kausi sujui ryhmällä hyvin. Kauden aika-

na välttyttiin loukkaantumisilta, mutta flunssia ryhmällä oli harmittavan paljon. Harjoittelu tapahtui pääasiallisesti Kuntolaakson uimahallissa ja Kuopio-hallissa.

Ryhmän parhaina saavutuksina *Janne Kulta* ui NSM-uinneissa P-18 sarjassa kesän 2022 kilpailuissa neljänneksi 50 metrin vapaa-uinnissa ja joulukuun lyhyenradan NSM-uinneissa paras sijoitus tuli 100 vu:ssa ollen 6. ja samassa lajissa miesten yleisensarjan 12. Janne kuului kaudella syyskaudella 2022 nuorten maajoukkueeseen. Joulukuussa Janne edusti Suomea PM-kilpailuissa ja tuloksena oli viestipronssi.

Jasper Nupponen osallistui sivulajissaan taitouinnin SM-kilpailuihin kesäkuussa 2022 sekapariduoona, tuloksena 1. sija.

Naisten telinevoimistelu / Meiju Virta

Ryhmässä harjoitteli lukuvuonna 2022-2023 2 urheilijaa (*Lina Ruuskanen ja Kiia Remes*). Tiistaisin olemme harjoitelleet yhdessä koko porukalla yläkoulun urheiluluokkalaisten (3 urheilijaa) kanssa.

Lukiolaisten vuosi ei ole ollut helpoin, sillä molempia urheilijoita on koetelleet vammat. Molemmat urheilijat ovat tästä syystä joutuneet tekemään varsinkin lajiharjoittelun sijaan lähinnä vain omatoimista fysiikkaharjoittelua fysioterapeutin ohjeiden mukaan aamutreenien aikana, lähinnä kuntosalilla. Kun on terveydentilan puolesta ollut mahdollista, olemme tehneet jonkin verran myös lajiharjoittelua, mutta lähinnä vain tiistaisin, jolloin treeneissä on olleet myös yläkoululaiset. Lajiharjoittelussa painopiste on ollut sellaisissa liikkeissä, joita on fysioterapeutin mukaan ollut milloinkin lupa tehdä. Pääosin nojapuiden harjoittelu on ollut mahdollista, sillä volttimontun yllä oleva aisa mahdollistaa iskuttoman harjoittelun. Fysiikkaharjoittelussa painopisteenä on molemmilla ollut lantion ja

lonkan alueen vahvistaminen.

Kilpailuihin ja leirityksiin kumpikaan urheilija ei ole juurikaan voinut osallistua. Kiia pystyi kilpailemaan syksyllä pari kilpailua ja lina keväällä. Pääosin tavoitteet ja sitä myötä saavutukset eivät tällä kaudella ole olleet kilpailullisia vaan liittyneet kuntoutumiseen. Kiia ehti uusia paikkansa testileirin perusteella

maajoukkueen esivalmennusryhmässä. Lina ei ottanut tarjottua paikkaa vastaan terveydentilansa ja epävarman jatkon takia.

Pesäpallo / Ismo Huotari

Pesäpallovalmennuksen toinen vuosi oli täynnä haasteita. Syksyllä uuteen lukuvuoteen lähdettäessä meininki näytti vielä lupaavalta, kun harjoitusvahvuus lukiolaisissa oli neljä ja toiveissa oli saada jälleen ainakin joitakin vierailuvia urheilijoita Itä-Suomen yliopiston ja Savonia AMK:n opiskelijoita. Yhden lukiolaisen kohdalla kävi kuitenkin nopeasti ilmi, että vanha selkävamma vaati lajitoistojen jättämisen väliin ja hänen kohdallaan kuntoutusohjelmat laati fysioterapeutti.

Syksyn ensimmäisen jakson aikana oli osittain vielä kilpailukausi käynnissä, joten lajiharjoittelua tehtiin sään salliessa pitkään Puijon pesisstadionilla. Kilpailukauden päätyttyä siirryimme melko nopeasti peruskuntoharjoitteluun Puijon rappusissa ja maastossa. Ensimmäisen jakson jälkeen yksi lukiolaisista ilmoitti lopettavansa, jonka jälkeen haasteet alkoivat. Talven aikana saatiin parhaimmillaan kolme urheilijaa samaan aikaan treeneihin, mutta pääasiassa heitä oli kaksi – ja loppukevällä enää yksi, kun toinen lukiolaisista sai kurssinsa täyteen ja keskittyi kirjoituksiin. Myös korkeakouluopiskelijat jäivät tosi vähille käynneille.

Pieni ryhmä asetti jälleen kovan haasteen sekä minulle että urheilijoille. Hyvänä puolena

oli toki se, että pienessä ryhmässä pystyttiin keskittymään yksilön kehitykseen ja vastaamaan myös heidän omiin / seuravalmentajan antamiin toiveisiin treenien rytmityksessä. Välillä lajitreeneistä annettiin löysää ja keskityttiin fysiikkatreeniin. Paljon tehtiin myös lajitoistoja ja pääpaino oli sisäpelissä, joka oli helpompi toteuttaa pienellä ryhmällä.

Kaiken kaikkiaan lukuvuoden lopulla oli kiiva kuitenkin nähdä, että urheilijat ovat ottaneet syksyyn nähden isoja steppejä sekä fyisiikan että lajitaitojen osalta. Opiskelijoiden pesiskausi on käynnistynyt toukokuun alussa, lukiolaiset pelaavat Siilinjärvellä naisten Suomensarjaa ja Tyttöjen Superpesistä. Talvella SiiPen B-tytöt olivat halli-SM-turnauksessa neljänsiä.

Jatkoa ajatellen isona toiveena on edelleen sama kuin vuosi sitten – toivotaan kovasti, että pelaajat hakeutuvat pesiksen akatemiaurheilijoiksi, että toiminta on järkevää tulevaisuudessa. Yhdellä tai kahdella urheilijalla siitä on hankala saada sellaista.

Essi Kettunen on noussut SiiPen naisten ja tyttöjen tärkeimpien pelaajien joukkoon, ja hän on selvästi taas mennyt eteenpäin lukuvuoden aikana.

Jalkapallo / Iita Pienimäki, Tatu Tiitonen

Lukuvuosi 2022–2023 on ollut jalkapalloilijoiden osalta positiivisella tavalla tapahtumarikas. Valmennukseen on tullut uutta osaamista, joka on vauhdittanut pelaajien kehittymistä ja tuonut hieman muutoksia aamuharjoittelun sisältöihin. Pelaajat ovat olleet aktiivisia ja oppimishaluisia ympäri lukuvuoden.

Jalkapallokausi 2022 naisten kansallisessa liigassa päättyi jälleen riemukkaasti KuPSin naisten edustusjoukkueen Suomenmestaruuteen. Joukkueessa pelasivat- ja harjoittelivat

urheiluakatemian ryhmästä *Anni Hartikainen, Anna-Stina Simonen, Meeri Karjalainen, Saga Kaikkonen, Niitty Hahl ja Nanna Savolainen*. Urheiluakatemian harjoitusryhmässä on ollut 17 urheilijaa: 2 maalivahtia ja 15 kenttäpelaajaa. Ryhmästä 5 pelaajaa on ollut naisten edustusjoukkueen harjoitusryhmässä ja 12 pelaajaa naisten ykkösessä pelaavan KuPS akatemian harjoitteluryhmässä, sekä myös KuPS B-tyttöjen SM-sarja joukkueen mukana. Harjoittelua jaksotettiin yhteistyössä joukkueiden kanssa. Viikkorytmi koostui joko 2 lajitreenistä ja 1 fysiikkatreenistä, tai 2 fysiikkatreenistä ja 1 lajitreenistä.

KuPS:n T18 joukkue selvitti tiensä T18 sm-sarjaan kaudelle 2023 samalla, kun kolme B-junioria saivat sopimuksen naisten edustusjoukkueeseen. Useita T18 joukkueen pelaajia on nostettu KuPS:n akatemiajoukkueeseen, jossa he pelaavat naisten ykköstä.

Urheiluakatemian ryhmästä maajoukkueisiin ovat päässeet seuraavat pelaajat: U23-maajoukkue *Anni Hartikainen* ja U18- maajoukkue *Saga Kaikkonen, Nanna Savolainen, Niitty Hahl ja Ronja Nissinen*.

KuPS:n miesten edustusjoukkue sijoittui Veikkausliigan mestaruuskamppailussa toiseksi sekä voitti Suomen cupin mestaruuden. Veikkausliigajoukkueen sopimuspelaajia ovat olleet *Otto Ruoppi, Lauri Sahimaa, Miilo Pitkänen, Samuli Miettinen ja Okko Nenonen*. Poikamaajoukkueissa esiintyivät lukuvuoden aikana *Otto Ruoppi, Lauri Sahimaa, Samuli Miettinen ja Aatos Tuunainen*.

KuPS:n P20- ja P17-juniorit selvittivät molemmat tiensä SM-loppusarjaan. KuPS:n P17 sijoittui P17 sm sarjassa sijalle 10. ja P20 sijoittui P20 sm sarjassa sijalle 11.

Vuonna 2023 Palloliitto aloittaa tyttöjen ja poikien yhteisten hybridiakatemioiden pilottivaiheen. Mukaan pilottivaiheeseen on valittu

Kuopion Palloseura. Uusissa hybridiakatemi-
oissa seuran, Palloliiton ja urheiluakatemia-
kesken tehtävän kolmikantasopimuksen tur-
vin rakennetaan nuorille pelaajille laadukasta
toimintaympäristöä, joka mahdollistaa huip-
pu-urheilun, opiskelun ja tasapainoisen muun
elämän yhteensovittamisen. Tämä tarkoittaa
ensi lukuvuoden osalta käytännössä sitä, et-
tä valmentajien määrä harjoituksissa lisään-
tyy. Tukitoimet lisääntyvät ja saatavuus hel-
pottuu, esimerkiksi fysioterapeutti on tavat-
tavissa aamuharjoittelun yhteydessä 2 krt vii-
kossa.

Yleisurheilu / Matti Haatainen, Jyrki Blom

Yleisurheilijat harjoittelivat pääasiassa Kuo-
piohallissa, joka olikin erittäin tehokkaasti ur-
heilukäytössä kuluneen lukuvuoden aikana.
Silloin kun halli oli varattu siirryttiin van-
haan tuttuun Kotkankallion väestösuojaan,
jossa on myös perusharjoitteluun sopivat olo-
suhteet – ainoastaan heitto- ja hyppypaikat
puuttuvat. Syksyllä heittäjät kävivät säännöl-
lisesti Puijon portaissa ja juoksijat Puijolla tai
ulkona Kuopiohallin läheisyydessä. Urheilu-
akatemia-asiantuntijatoimintaa hyödynnet-
tiin Joona Kokkolan vetämien monipuolisten
aamuharjoitusten muodossa.

Viime keväinen Eemil Hallikaisen vakava
loukkaantuminen varjosti koko ryhmän kesää
-22. Tunnelma oli pitkälle syksyyn vähän ka-
teissa. Onneksi Eemil on toipunut hienosti ja
on jo palannut myös seiväspaikalle. Muiden
urheilijoiden kohdalle ei sattunut vakavampia

loukkaantumisia.

Kesän kilpailukauden paras saavutus oli
Minttu Turusen neljäs sija N19 -sarjan
SM-kisojen keihäässä omalla ennätyksellä
44,79m. Miesten vastaavan ikäluokan SM-ki-
sojen kuulassa *Riku Tenhunen* oli viides otet-
tuaan aiemmin SM-hallikisoissa pronssia tu-
loksella 15,49m.

Yksilölajit / Jussi Hämäläinen

Kuopion alueen urheiluakatemia-
yksilölajien aamuharjoitusryhmä harjoitteli ahkerasti lu-
kukauden 2022-2023. Maanantai-, keskiviik-
ko- ja perjantai-aamuisin kehitettiin keskivar-
talon hallintaa, fyysisiä ominaisuuksia moni-
puolisesti, henkilökohtaista voimaa sekä ae-
robista kestävyyttä. Perjantaisin oli pelipäi-
vä. Peleinä vaihteli lentopallo, jalkapallo, ko-
ripallo, sulkapallo, sähly ja käsipallo.

Keväällä fysiikkatreeneissä keskityttiin hen-
kilökohtaisten voimaominaisuuksien kehittä-
miseen. Fysiikkatestit pidettiin kolmesti lu-
kuvuoden aikana. 30 m juoksu (lentävä ja
paikaltaan), tasaloikka ja kuntopallon heitot
(eteen ja taakse) kuuluvat testipakettiin.

Ryhmään kuului lukukauden aikana cheerlea-
dingin, golfin, kilpatanssin, karaten, pesäpal-
lon ja koripallon sekä tavoitteellisen urheilun
lopettaneita urheilijoita. Karatekat saalisti-
vat SM-hopeaa sekä PM-pistesijan. Treeneis-
sä tekemisen taso pysyi tavoitteellisena. Yksi-
lökohtaiseen kehittymiseen saatiin hieman li-
sää potkua.

Toimittajat

Kuva 23: Kuva: Noona Mikkilä

Kevään lehteä ovat olleet tekemässä:

Tyla Garfas-Knowles

Emma Hartikainen

Iida Hyttinen

Noora Laakso

Iida Leppinen

Aliisa Tammi

Leevi Valtanen

Keke-kerholaiset

Turma Roma -ryhmä

Kuvataiteen ykkösvuoden opiskelijat ja Jouni Holopainen

Urheiluakatemia opettajat ja valmentajat

Ohjaava opettaja: Henna Hämynen

Kuva 24: Kuva: Sonja Pehkonen

Se oli siinä!

Aapo Holopainen

“Se oli siinä!” on lausahdus, jota on tullut siteerattua abivuonna mitä moninaisimmissa asiayhteyksissä. Nyt lakkiaisten kolkutellussa ovella tämä lausahdus on ajankohtaisempi kuin koskaan aiemmin. Kolme vuotta kestänyt lukiotaival on tullut päätökseensä.

Lakkiaisia edeltävät kuukaudet ovat poikenneet siitä arjesta, johon lukiolaiset ehtivät tottua kolmen lukiovuoden kuluessa. Monilla arkinen koulutöiden parissa puurtaminen on vaihtunut lepoon, kun taas osa on käyttänyt vapautuneen ajan töissä käymiseen tai vaikkapa valintakokeisiin valmistautumiseen. Vaikka töitä ei olisikaan kirjoitusten jälkeen tullut tehtyä, ei henkisesti aika ole ollut pelkkää lepoa, kun yo-kirjoitusten ja yhteishaun tuloksia on odotettu kiihkeästi. Näiltä osin joillakin todellinen rentoutuminen onkin alkanut vasta yo-tulosten saavuttua 16.5. ja opiskelupaikan varmistuttua muutamaa päivää myöhemmin.

Ylioppilaskirjoitusten jälkeinen lepo on tarjonnut mahdollisuuden miettiä, mitä kaikkea lukiosta oikein jäi käteen. Vaikka osa kursseilla opitusta materiaalista onkin saatanut mennä toisesta korvasta sisään ja toisesta ulos, ovat abiturientit siitä huolimatta nyt valmistumisen hetkellä tiedoiltaan ja yleissivistykseltään rikkaampia kuin yläkoulun päättyessä kolme vuotta aiemmin. Mielestäni lukio onkin onnistunut hyvin sen yleissivistävässä tavoitteessa, ja katson esimerkiksi filosofian, biologian ja latinan kurssien käymisen sivistäneen minua, vaikka en kyseisiä aineita kirjoittanutkaan. Tiedon lisäksi kurssit ovat opettaneet myös erilaisia taitoja, ja henkilö-

kohtaisesti katson esimerkiksi matematiikan ja fysiikan opiskelemisen kehittäneen ongelmanratkaisutaitoa ja loogista päättelyä sekä vaikuttaneen siihen, kuinka ajattelen.

Kun lukio-opiskelua tarkastellaan kokonaisuutena, tulee mieleeni kaikki kolmen vuoden aikana tapahtunut ahertaminen niin oppitunneilla kuin kotonakin. Lukion kuluessa onkin tullut käytettyä lukemattomia tunteja kirjoittamiseen, lukemiseen sekä laskemiseen, ja välillä tiiviin päättöviikon ohjelman takia näitä hommia on tullut tehtyä yömyöhään asti. Etenkin yo-kirjoituksiin valmistautuminen sisälsi runsaasti ahertamista ja ennen kevään kirjoituksia vietetyssä lukulomassa korostui enemmän luku kuin loma. Kaiken raadannan vastapainoksi myös lepoa on ollut mukavasti, ja muistelenkin lämmöllä Wanhojen tanssien, penkkareiden ja abiristeilyn kaltaisia tapahtumia, jotka ovat tarjonneet vaihtelua lukio-arkeen. Kokonaisuutta tarkastellessa katsonkin, että lukio on opettanut sekä tekemään kovasti töitä että myös lepäämään kunnolla raskaan uurastuksen jälkeen. Yläkouluun verrattuna lukiossa opiskeleminen on ollut myös verrattain itsenäistä, joten itsenäisen opiskelun vaatimat taidotkin ovat kehittyneet lukion kuluessa.

Sen lisäksi, että lukiokurssit ovat opettaneet paljon, myös kaikki muu lukioon liittyvä toiminta on kasvattanut abiturientteja ihmisinä. Henkilökohtaisesti katsonkin kurssien lisäksi lukuisten muiden lukioajan aktiviteettien, kuten abivideon tekemisen, opiskelijakunnan hallituksessa toimimisen ja Non Solu-miin kirjoittamisen sekä opettaneen minulle

hyödyllisiä taitoja että myös tarjonneen minulle hienoja kokemuksia. Esimerkiksi abivideon kautta olen saanut kokemusta projektin pyörittämisestä, ja opiskelijakunnan hallituksessa toimiminen taas on opettanut minulle, kuinka yhteisiä asioita hoidetaan tehokkaasti sujuvalla työnjaolla. Olenkin kiitollinen abivideon tekemiseen käytetyistä kuukausista sekä ajastani Kuopion klassillisen lukion opiskelijakunnan hallituksen puheenjohtajana.

Uuden tiedon ja uusien taitojen oppimisen lisäksi kuluneiden kolmen vuoden aikana Klassikan abiturientit ovat tutustuneet lukuisiin uusiin ihmisiin. Vuosien kuluessa uusia kaveriporukoita on muodostunut, kun eri yläkouluista tulleet ihmiset ovat tutustuneet toisiinsa. Edellä mainittujen virallisempien tapahtumien lisäksi omalla kohdallani muistoihini jäävätkin lukuisat kaveriporukan kesken tapahtuneet aktiviteetit aina pingisturnauksista saunailtoihin ja ruokapöydässä käydyistä tiukoista väittelyistä kesäisiin lentopallopeleihin.

Nyt valmistumisen hetkellä kolmen lukiovuoden ajan yhdessä toiminut porukka hajoaa ja kukin lähtee omalle polulleen. Osa abiturienteista aloittaa ensi syksynä opinnot mahdollisesti uudessa kaupungissa, osa jää pitämään

välivuotta, osa aloittaa kesällä varusmiespalveluksen suorittamisen ja osa tekee lukuisia muita asioita. Riippumatta siitä, mille polulle kukakin lähtee, on nyt joka tapauksessa kuitenkin muutoksen aika. Olen kiitollinen kuluneista kolmesta lukiovuodesta, niihin sisältyvistä muistoista ja Klassikasta kouluna. Nyt on kuitenkin tullut aika avata uusi sivu elämässä ja siirtyä seuraavaan vaiheeseen.

Se oli siinä!

